

வேதாகம படிப்புகள்

பிப்ரவரி 2-க்கான பாடம்

## சரியாக ஜெபித்தல்

**முக்கிய வசனம்: “இப்படி ஜெபியுங்கள்:  
பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள்  
பிதாவே, உம்முடைய நாமம்  
பரிசுத்தப்படுவதாக.”  
மத்தேயு 6:9**

**தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேதம்:  
மத்தேயு 6:5-15**

இயேசு “ஒரு இடத்தில் ஜெபம் பண்ணி” முடித்த பிறகு, ஒரு சீடர், “ஆண்டவரே, எங்களுக்கு ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொடுங்கள்” என்று கேட்டார். (லூக்கா 11:1-4). இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோது இந்தக் சீடர் இதற்கு முன்பு ஜெபித்ததில்லை என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. இருப்பினும், பல்வேறு விஷயங்களில் இயேசுவின் போதனைகள் வேதபாரகர்கள் மற்றும்

பரிசேயர்களின் போதனைகளிலிருந்து கணிசமாக வேறுபட்டவை மட்டுமல்ல, அவருடைய ஜெப முறையும் வேறுபட்டது என்பதை சீடர்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. எனவே, ஜெபம் குறித்த அவருடைய அறிவுறுத்தலைப் பெற அவர்கள் விரும்பினர்.

ஜெபத்தைப் பற்றிய இயேசுவின் பாடம் லூக்கா மற்றும் மத்தேயு நற்செய்திகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. (லூக்கா 11:1-13; மத்தேயு 6:5-15). இயேசு ஜெபிக்கும்போது வார்த்தைகளை வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது, மாறாக அவர் சொன்னார், "நீங்கள் இப்படித்தான் ஜெபிக்க வேண்டும்." வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இயேசு நமக்குச் சொல்ல சரியான வார்த்தைகளைக் கொடுக்கவில்லை, மாறாக நம் ஜெபங்களின் பாணி மற்றும் உள்ளடக்கத்திற்கு ஒரு பொதுவான உதாரணத்தை வழங்கினார் - எளிமையான, சுருக்கமான, நேரடியான, ஒழுங்கான மற்றும் பயபக்தியுடன். எனவே, ஒவ்வொரு ஜெபத்திலும் ஒரே மாதிரியான

வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும், அல்லது ஒரு நீண்ட ஜெபத்தைச் செய்வதன் மூலம் கேட்பவர்களைக் கவருவோம் அல்லது எப்படியாவது நம் பரலோகத் தகப்பனுக்கு மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவர்களாக இருப்போம் என்று நினைக்க வேண்டும். மத்தேயு 6:7

“பரலோகத்தில் இருக்கிற எங்கள் பிதா.” (வசனம் 9). “எங்கள் பிதா” என்ற சொற்றொடர் யூதர்களுக்குப் புதியதாக இருந்திருக்கும், ஏனென்றால் அவர்கள் “ஊழியர்களின்” தேசமாக இருந்தார்கள். (எஸ்றா 5:11; “முழங்கால்-ஹெளமை-யா” 1:6). இருப்பினும், புதிய ஏற்பாட்டில், இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட யூதர்களைப் பற்றி அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார், “அவர்களுக்கு தேவனுடைய புத்திரராகும்படி அதிகாரம் (கிரேக்கம்: பாக்கியம்) கொடுத்தார்.” (யோவான் 1:12). “உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக” என்பது கடவுளின் நன்மை மற்றும் மகத்துவத்திற்கான பயபக்தியான வணக்கத்தையும் பாராட்டையும் வெளிப்படுத்துகிறது. ஜெபத்தில் நமது முதல் விடியல்

எண்ணம் நம் மீதோ அல்லது நமக்கு விலைமதிப்பற்ற மற்றவர்கள் மீதோ அல்ல, கடவுள் மீதே இருக்க வேண்டும்.

"உம்முடைய ராஜ்யம் விரைவில் வரட்டும்." (மத்தேயு 6:10). கடவுளுடைய ராஜ்யம் விரைவில் வர வேண்டும் என்று நாம் ஜெபிக்க வேண்டும், அது அனைத்து மனிதகுலத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் என்றும், தற்போதைய உலகின் ஒவ்வொரு பிரச்சனை, பிரச்சனை மற்றும் தீமைக்கும் நித்திய தீர்வாக இருக்கும் என்றும் அவர் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். அனைவருக்கும் ஆசீர்வாதமான காலத்தின் எதிர்பார்ப்பை நாம் சிந்திக்கும்போது, இன்றைய சோதனைகள் மற்றும் சிரமங்களைக் கடந்து செல்ல ராஜ்யத்தின் இந்த நம்பிக்கை நமக்கு உதவும்.

"உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போல பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக." கடவுள் தம்முடைய பல வாக்குறுதிகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவார் என்ற நமது நம்பிக்கையை நாம் வெளிப்படுத்த வேண்டும். "எங்களுக்குத்

தேவையான உணவை இன்று எங்களுக்குத் தாரும்." (வசனம் 11). ஆன்மீக மற்றும் உலகியல் விஷயங்களில் நமது அன்றாட வாழ்க்கையில் அவருடைய தெய்வீக கவனிப்பையும் வழிகாட்டுதலையும் ஏற்றுக்கொண்டு, கடவுளை நாம் தொடர்ந்து சார்ந்திருப்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

"எங்களுக்கு எதிராகப் பாவம் செய்தவர்களை நாங்கள் மன்னித்தது போல, எங்கள் பாவங்களை எங்களுக்கு மன்னியும்." (வசனம் 12). நாம் பெரும்பாலும் கடவுளின் பரிபூரண தராதரங்களை மீறுகிறோம், எனவே அவருடைய இரக்கம் மற்றும் கருணை நமக்குத் தேவை என்பதை ஜெபத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும், நமது இரட்சகரின் தகுதியின் மூலம் மன்னிப்பு தேட வேண்டும், மேலும் மாறுவதற்கான நமது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். நமக்கு எதிராகப் பாவம் செய்யக்கூடிய மற்றவர்களிடம் இரக்கத்தை வளர்க்க உதவும்படி நமது பரலோகத் தந்தையிடம் கேட்க வேண்டும். மத்தேயு 5:44

“சோதனைக்கு எங்களை ஒப்புக்கொடுக்காமல், தீயவனிடமிருந்து எங்களை விடுவித்தருளும்.” (மத்தேயு 6:13). வாழ்க்கையில் நம் படிகளை வழிநடத்தும்படி கடவுளிடம் நாம் கேட்க வேண்டும், இதனால் நம்மால் தாங்க முடியாத எந்த சோதனையும் நம் மீது வராது, மேலும் நம் வளர்ச்சிக்கு அவர் அனுமதிக்கும் சோதனைகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அவர் நமக்கு உதவ வேண்டும். (1 கொரிந்தியர் 10:13; ரோமர் 8:28). இவ்வாறு, இயேசு நமக்குப் பிரியமாக இருக்க, இயேசு நமக்குக் கொடுத்த ஜெப முறையைப் பார்க்கிறோம், அவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நமது விருப்பத்தை நம் இருதயத்திலிருந்து அவருக்கு வெளிப்படுத்துகிறோம். எபேசியர் 6:6